

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

Pfv.III.21.281/2015/3.szám

A Kúria a Dr. Tóth István Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tóth István ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Vallus Mariann ügyvéd által képviselt alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt a Budapest Környéki Törvényszék előtt 16.P.25.624/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.207/2014/3/II. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 61. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a B. Betéti Társaság beltagja, házastársa pedig a kültagja volt. A házastársak tagsági viszonyukat 2004. október 7. napján átruházták, majd a betéti társaság 2006. október 19. napján megszűnt. A házastársaknak az ingatlan-nyilvántartás szerint a felperes tulajdonában álló 1357 helyrajzi számú ingatlanát a 2009. november 11-én kötött, majd 2009. december 16-án és 2010. január 29-én módosított adásvételi szerződéssel eladták N.É. vevőnek. Az ingatlant az FHB Jelzálogbank Nyrt. javára 2.200.000 forint és járulékai erejéig jelzálogjog és ezt biztosító elidegenítési és terhelési tilalom, valamint 600.000 forint lakásépítési kedvezmény erejéig a Magyar Állam javára jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom terhelte. Az alperes a 2009. november 24. napján kelt határozatával a házastársak kérelmének helyt adva elrendelte az igénybe vett 600.000 forint lakásépítési kedvezmény visszafizetését a Magyar Államkincstár számlájára. Az Önkormányzat Jegyzője a 2009. november 24. napján meghozott 2662/2009. számú határozatával megállapította, hogy a betéti társaságnak összesen

1.249.232 forint adótartozása keletkezett, amelynek megfizetésére a felperes köteles. Az alperes az adótartozás behajtása érdekében végrehajtási eljárást indított, amelynek keretében a vevővel szemben fennálló követelést a tartozás erejéig lefoglalták.

A felperes 2009. november 15-én, majd november 18-án gépjármű, illetőleg mezőgazdasági gépek megvásárlására vonatkozó adásvételi szerződéseket kötött foglalo kikötése mellett. A vételár kifizetésének határideje 2010. január 31. napja volt.

A felperes fellebbezése, illetőleg végrehajtási kifogása alapján a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal a 2010. január 21. napján meghozott végzésével az Önkormányzat Jegyzőjének végrehajtási intézkedését, illetőleg a 2662/2009. számú határozatát megsemmisítette, megállapítva, hogy az adótartozás megfizetésére kötelezése a felperesnek a mögöttes felelősség alapján nem volt jogszerű, 2010. február 9-én pedig megtörtént a lefoglalt vételárrész visszautalása is. A 2010. január 29-én módosított adásvételi szerződés szerint a 15.900.000 forint fennmaradó vételárrész kifizetésére 2010. március 31. napjáig kerül sor.

A felperes a keresetében 3.000.000 forint kártérítés és ennek a 2010. február 1-jétől járó késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy a jegyző jogszerűtlenül kötelezte a felperest az adótartozás megfizetésére és jogszerűtlenül rendelte el a 18.500.000 forint vételár terhére annak lefoglalását, ennek következtében a felperes a vételárat nem kapta meg időben és ezért nem tudta teljesíteni az általa megvásárolt munkagépek vételárát, így elvesztette a foglaloakat és megfelelő mezőgazdasági gépek hiányában a földet sem tudta megművelni. Az alperes ezért köteles az összesen 1.000.000 forint foglalo, illetőleg a 2.000.000 forint elmaradt haszon megtérítésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját vitatta.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában azt állapította meg, hogy az alperes jogellenes magatartása bizonyított, az azonban nem, hogy a felperes kára ezzel okozati összefüggésben keletkezett. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a vevő részéről a 2009. november 11. napján megkötött adásvételi szerződés alapján nem került sor november hónapban a hitelkérelem benyújtására, a felperes pedig elmulasztotta az előtörlesztés engedélyezésére vonatkozó kérelem benyújtását. Az érintettek 2009. november 30-án átvették az alperesnek azt a végzését, amelyből már tudtak a lefoglalás tényéről a banki ügyintézés megkezdése azonban ennek ellenére elmaradt, noha ekkor a teljesítési határidő 2010. január 31. napja volt. Az első szerződésmódosítás után a vevő haladéktalanul intézkedett, a felperes azonban az FHB Jelzálogbank Nyrt-hez kérelmet nem nyújtott be, csak 2010. január 11-én terjesztette elő kérelmét az előtörlesztésre. Ekkor a felperes azt

a valótlan nyilatkozatot tette a bank felé, hogy az adásvételi szerződés nem áll rendelkezésére. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a lefoglalás nem befolyásolta az adásvétel létrejöttét és a felperes keresetének alapjául szolgáló jogellenes alperesi magatartás nincs okozati összefüggésben a kár bekövetkezésével.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében helyes indokai alapján helybenhagyta. A felperes fellebbezése kapcsán utalt arra, hogy a vevő késedelmes intézkedésének és a banki ügyek intézésének oka nem a vevő elbizonytalanodása volt, amely az alperes jogellenes magatartására vezethető vissza. N.É. vevő részére az UniCredit Bank Hungary Zrt. által megküldött hiánypótlásból kitűnt, hogy a hitelkérelemhez szükséges volt az FHB Jelzálogbank Nyrt. hitelkiváltási igazolása, ezért előzetesen a felperesnek kellett intézkednie az igazolások beszerzéséről. A másodfokú bíróság is kiemelte, hogy a felperes és házastársa az ingatlan adásvételi szerződés 2009. november 11-i megkötése ellenére csak két hónappal később nyújtották be az előtörlesztési kérelmet. A felperes esetében szerződésénél az értéknapi a hónap 12. napja volt, ezért a kérelmet az előző hónap 28. napjáig lehetett előterjesztetni, azaz a 2010. január 11-én benyújtott kérelemmel a 2010. február 12-i előtörlesztési dátumra. A végleges engedély kiadásának egyébként az adásvételi szerződés bemutatása és elfogadása is a feltétele volt, ennek ellenére a felperes 2010. január 11-én előterjesztett kérelme azt tartalmazta, hogy a szerződés még nem áll rendelkezésre. Mindezek alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a vételár megfizetésének az adásvételi szerződésben kikötött teljesítési határidőben (2010. január 31.) való megfizetése a szerződő feleknek a banki ügyintézésekkel kapcsolatos késedelmes intézkedései miatt nem volt tartható.

A felperes felülvizsgálati kérelme elsődlegesen a keresetének helyt adó, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító döntés meghozatalára irányult. Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet megalapozatlan és sérült a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében írt rendelkezés. A felperes szerint perdöntő momentum, hogy az adásvételi jogügylet kapcsán a pénzügyi intézeti eljárás milyen körülmények között zajlott. E körben a bíróság tévedett, amikor nem megfelelően vette figyelembe, hogy más a banknál a kérelem benyújtása és más az előzetes nyilatkozat megtétele. Az alperesi végrehajtás késedelmet okozott, amely miatt a bank csak késedelmesen tudta befogadni az írásbeli kérelmet és ezért az elbírálásra az adott tárgyév február 15-ével került sor.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a keresetét a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 349. §-ának (1) bekezdésére alapította. Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában helyesen utalt az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének különös és általános feltételeire és azt megalapozottan állapította meg, hogy a különös feltételek, valamint az alperes jogellenes magatartása bizonyított volt a perben. A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint azonban a felperest terhelte annak bizonyítása is, hogy kára az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett. Ennek, mint az általános kártérítési felelősség együttes feltételei egyikének a hiánya a kereset elutasítását eredményezi. A felülvizsgálati kérelem szerint a bíróság a pénzügyi eljárás körülményeit nem megfelelően vizsgálta és a felperes a Pp. 221. §-a (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott, kifejtett álláspontja azonban téves. A Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében foglalt megsértése nem állapítható meg, a jogerős döntés megalapozottan megállapított tényálláson alapul, a bíróság a bizonyítékokra, az alkalmazott jogszabályokra megfelelően hivatkozott és érdemi döntését teljes körűen megindokolta. A tényállás feltáratlansága, a bizonyítékok okszerűtlen értékelése esetén a Pp. 206. §-a (1) bekezdésének sérelme lenne megállapítható, az adott esetben azonban ez nem áll fenn. A bíróság részletesen vizsgálta az adásvételi jogügylet kapcsán a pénzügyi eljárás körülményeit és okszerűen vont le azt a következtetést, hogy a felperes kára nem áll okozati összefüggésben az alperes jogellenes magatartásával. A kérelem benyújtása és az előzetes nyilatkozat megtétele közötti különbségtétel sem változtat azon a tényen, hogy az alperes kifogásolt tevékenységétől függetlenül a vevő a vételi szándékától nem állt el, a felperes és házastársa ugyanakkor csak két hónappal az adásvételi szerződés megkötése után nyújtották be az FHB Jelzálogbank Nyrt-nek az előtörlesztési kérelmet. A banki ügyintézésben kialakult inaktív időszakokat a bíróság vizsgálta és e körben jól értékelte, hogy az alperes által lefoglalt követelés teljesítési határidejének ismerete ellenére indokolatlanul lassan zajlott a felperes részéről a szükséges banki ügyek intézése. A felperes állított kára ténylegesen azzal áll összefüggésben, hogy a vételárhoz nem az eredetileg kikötött teljesítési határidőben jutott hozzá, megállapítható volt azonban, hogy az alperes jogellenes tevékenységétől függetlenül a vevő vételi akarata nem változott, a vételi folyamatot a lefoglalás nem befolyásolta, a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti okszerű értékelésével jutott a bíróság arra a

következtetésre, hogy a vételárat az eredetileg kikötött teljesítési határidőben nem az alperes jogellenes magatartása miatt nem kapta kézhez a felperes, ezért a foglaló elvesztésével és a mezőgazdasági tevékenységből eredő haszon elmaradásával összefüggő kárának megtérítésére az alperes nem volt kötelezhető.

A kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban perköltsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett, míg a felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésén és a 14. §-án alapul.

Budapest, 2015. november 9.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.  
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő

HM